

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/130/2022
Identifikačné číslo spisu: 4021200640
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4021200640.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: D. H., T.. XX. XX. XXXX, H. S. X, T., zastúpeného advokátom Mgr. Štefanom Slováčikom, Mostná 46, Nitra, IČO: 36 110 787, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, IČO: 30 794 536, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. UPS/US1/ SSVODPPKPC2/SOC/2015/9031/CHr zo dňa 14. 10. 2015 a č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/ SOC/2015/9037/CHr zo dňa 14. 10. 2015, a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/144/2021-272 zo dňa 23. marca 2022, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1.Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom č. k. 11S/144/2021-272 zo dňa 23. marca 2022, podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/SOC/2015/9031/CHr zo dňa 14. 10. 2015 a č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/SOC/2015/9037/CHr zo dňa 14. 10. 2015, ktorými žalovaný podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov(ďalej len správny poriadok) zamietol odvolania žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra č. NRI/OPPNK_ŤZPAPČ/SOC/2015/65813-0013, ktorým žalobcovi nepriznal peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla, a rozhodnutie č. NRI/OPPNK_ŤZPAPČ/SOC/2015/65814-0010, ktorým žalobcovi nepriznal peňažný príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla. Žalovanému právo na náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, nepriznal.

2. Z administratívneho spisu žalovaného (súčasťou ktorého bol i spis správneho orgánu prvého stupňa) správny súd zistil, že žalobca podal dňa 17. 06. 2015 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra tri žiadosti o poskytnutie kompenzačného príspevku, a to na kúpu osobného motorového vozidla, príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla ako i žiadosť o príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia, lebo má zvýšené výdavky súvisiace s opotrebovaním šatstva. Žalobca tvrdil, že má ťažkú chôdzu, pohybuje sa za pomoci ortopedickej pomôcky - francúzska barla a chodí do práce. 2. Spolu so žiadosťami predložil lekársky nález zo dňa 17. 06. 2015, lekársky nález ortopéda zo dňa 15. 06. 2015 a cievného chirurga zo dňa 08. 06. 2015, ako aj zdravotnú dokumentáciu, ktorá tvorí prílohu posudkového spisu správneho orgánu prvého stupňa. Z predloženej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že u žalobcu sa jedná o poškodenie ľavého kolena a cievne ochorenie. Posudkový lekár Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra dňa 16. 07. 2015, na základe žalobcom predloženej relevantnej zdravotnej dokumentácie, vypracoval v zmysle § 11 zákona č. 447/2008 Z. z. lekársky posudok č. 2015/66870 so záverom, že žalobca má stanovenú 40 % mieru funkčnej poruchy (ďalej len „MFP“), a preto nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra rozhodnutím zo dňa 29.7.2015 č. NRI/OPPNK_ĹZPAPĀ/SOC/2015/65813-0013 žalobcovi nepriznal peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla, a rozhodnutím zo dňa 29.7.2015 č. NR1/OPPNK_ĹZPAPĀ/ SOC/2015/65814-0010 žalobcovi nepriznal peňažný príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla. Proti týmto rozhodnutiam podal žalobca odvolanie, v ktorom s odkazom na ním predložené lekárske správy (lekárska správa ortopéda zo dňa 15. 06. 2015 a cievného chirurga zo dňa 08. 06. 2015), žiadal o objektívne posúdenie jeho žiadosti o poskytnutie príspevkov a prehodnotenie MFP. Iné zdravotné problémy, okrem ortopedických a cievnych, v odvolaní neuviedol. Žalovaný napadnutými rozhodnutiami zo dňa 29. 10. 2015 postupom podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolania žalobcu a potvrdil rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 29.7.2015. Rozhodnutia odôvodnil poukazom na ust. § 2 ods. 3, § 15 ods. 4, § 11 ods. 15, § 34 ods. 1, § 38 ods. 1, § 55 ods. 8 a 13 zákona č. 447/2008 Z. z.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase rozhodovania žalovaného (ďalej len zákon č. 447/2008 Z.z. alebo zákon o peňažných príspevkoch) citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods.1,2,3, § 11 ods. 2,3,4,6,7,8,9,10,11,15, § 12 ods. 1,2,3,5, § 15 ods.1, § 34, § 38 písm. b/, bod. 1,2, § 55 ods.1, 6, Prílohe č. 3, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, za primeraného použitia ustanovení podľa prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku v intenciách právneho názoru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozsudku sp. zn. 10Sžsk/7/2019 zo dňa 27. októbra 2021, ktorým najvyšší správny súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/167/2018-177 zo dňa 24. apríla 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

4. Krajský súd konštatoval, že podkladom pre vydanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu bol lekársky posudok zo dňa 30. 09. 2015 ako výsledok lekárskej posudkovej činnosti, ktorý obsahuje zákonom predpísané náležitosti a to mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby. Posudkový lekár žalovaného pri vypracovaní lekárskeho posudku sa oprel najmä o žalobcom predložené vyšetrenia odborných lekárov špecialistov tak, ako je to uvedené v rozhodnutí. Správny súd mal za preukázané, že žalobca sa lieči na degeneratívne zmeny ľavého kolenného kĺbu ťažkého stupňa s MFP 40 %, má poúrazové bolesti ľavého kolenného kĺbu s výrazným obmedzením pohyblivosti ľavého kolena, so slabosťou ľavej dolnej končatiny a má zistené odvápnenie ľavého kolena s MFP 30%. Správny súd poukazom na to, že posudkový lekár po riadnom vyhodnotení lekárskeho nálezov z medicínskeho hľadiska dospel k záveru, že žalobca má štyri druhy zdravotného postihnutia podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z., avšak všetky s nízkou MFP a najvyššie MFP dosahuje 40 %, a preto u žalobcu bola ustálená MFP menej ako 50 %, uviedol, že posudkový lekár nevydal komplexný posudok ako podklad pre rozhodnutie a lekárskeho posudku obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia. Ďalej správny súd uviedol, že posudkový lekár v lekárskom posudku

uviedol a vyhodnotil lekárske nálezy zo dňa 15. 06. 2015 a 08. 06. 2015 a ďalšie lekárske správy priložené k odvolaniu a cieвне vyšetrenie a nezistil známky aktívnej trombózy, cievy sú priechodné s nástennými aterosklerotickými zmenami bez hemodynamicky závažných stenóz ciev na ľavej dolnej končatine. Žalobca má sťažnú mobilitu, chodí s oporou paličky. Z oboch záverov lekárskeho posudku zhodne vyplýva, že u žalobcu bola ustálená MFP 40 % podľa prílohy č. 3, časť XII.B.B2.27P/c,1 a nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, a preto neboli navrhnuté žiadne kompenzácie. V danej súvislosti správny súd poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/16/2014.

5. Správny súd konštatoval, že posúdenie splnenia hmotnoprávnych podmienok na účely predmetných konaní a rozhodnutí je predovšetkým odbornou medicínskou otázkou podľa § 11 zákona č. 447/2008 Z. z., nejedná sa o právne posúdenie, ale o vysokošpecializované odborné posúdenie zdravotného stavu a z neho vyplývajúcich sociálnych dôsledkov pre posudzovanú osobu. V danom prípade ani sám žalobca vo svojich písomných podaniach neuviedol konkrétne dôvody, prečo odborné lekárske posudky nie sú v aktuálnom čase objektívne. Lekársky posudok nie je v rozpore s diagnostickými závermi vyplývajúcimi z odborných lekárskeho nálezov, spĺňa všetky požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a vysporiadava sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami. Správny súd neprihliadol na lekárske nálezy zo dňa 18. 02. 2022 predložené žalobcom na pojednávaní, pretože pre súd je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP) a z rovnakých dôvodov potom nevykonal dokazovanie výsluchom svedka - ošetrojúceho lekára žalobcu I. K., C., ako to navrhol právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zo dňa 14. 03. 2022. Pokiaľ došlo medzičasom k zmene zdravotného stavu žalobcu, správny súd ho poučil, že môže znovu požiadať o kompenzačné peňažné príspevky, k žiadosti predložiť aktuálne lekárske nálezy, ktoré budú posúdené posudkovým lekárom sociálneho zabezpečenia.

6. Správny súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí žalovaného a konania, ktoré im predchádzali z dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že z týchto dôvodov sú rozhodnutia žalovaného v súlade so zákonom, a preto podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol, poukazom na to, že nezistil ani iné skutočnosti v žalobe neuvedené, ktorých následkom by bola nezákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol), nepriznal náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, a to podľa ust. § 168 a § 467 ods. 3 SSP, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním (vrátane kasačného konania, v ktorom bol žalovaný úspešný, nakoľko kasačný súd aj na základe kasačnej sťažnosti žalovaného zrušil predchádzajúci rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 24. 04. 2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie), trovy konania vznikli. Žalovaný správny orgán v zásade nemá právo na náhradu trov konania a táto mu môže byť priznaná len vo výnimočných prípadoch, pričom takúto situáciu správny súd v predmetnej veci nezhliadol.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

7. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h) SSP. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/144/2021 zo dňa 23.03.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Alternatívne navrhoval, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie správneho súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/ SSVODPPKPC2/SOC/2015/9031/CHr zo dňa 14. 10. 2015 a č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/ SOC/2015/9037/CHr zo dňa 14. 10. 2015, zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

8. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca vo vzťahu k námietke, ktorou namietal, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, uviedol, že žalovaný nielenže samotné posúdenie nároku na priznanie peňažných príspevkov založil na nesprávnych skutkových a logických úvahách, ale navyše základ jeho

odôvodnenia vychádza zo zdravotného posudku, ktorý je neobjektívny, keďže neodzrkadľuje zdravotný stav sťažovateľa a je v rozpore s realitou a jeho zdravotnou dokumentáciou. Tvrdil, že existujú zásadné rozpory a chyby vyskytujúce sa v odbornom posudku, ktorý je podkladom stanovenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď lekárskeho posudku zo dňa 30.09.2015 reálne neodzrkadľuje poškodenie zdravia, ktorým trpí sťažovateľ. Nesúhlasiac so závermi lekárskeho posudku žalobca tvrdil, že jeho neobjektívnosť môže preukázať novými predkladanými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že jeho zdravotný stav je nemenný a trval už v čase rozhodovania žalovaného, poukazom na dôkazy a to lekárskeho nález zo dňa 18.02.2022 a výsluch ošetrojúceho lekára žalobcu I. K., C.. Sťažovateľ mal za to, že na uvedené dôkazy mal správny súd prihliadnúť o to viac, keď tvrdil, že posúdenie splnenia hmotnoprávných podmienok na účely predmetných konaní je predovšetkým odbornou medicínskou otázkou a sťažovateľ nemá inú možnosť preukazovať svoje tvrdenia, opakovane uvádzané pred správnym súdom a súdom kasačným, inak ako lekárske nálezmi a správami, ktoré vyvracajú správnosť odborných posudkov žalovaného. Sťažovateľ zdôraznil, že pokiaľ uznávané odborné authority, ošetrojúci lekári sťažovateľa, ktorí najlepšie poznajú jeho zdravotný stav, a opakovanie udávajú, že u sťažovateľa ide o stav trvalý, nemeniaci sa, stacionárny, potom je jednoznačne daná neobjektívnosť a nesprávnosť záverov posudkových lekárov, ktoré boli v roku 2015 podkladom pre rozhodnutia o nepriznaní požadovaných príspevkov sťažovateľovi. Ďalej uviedol, že k zlepšeniu jeho zdravotného stavu došlo (zrejme nedošlo) a ani nie je predpoklad, že by sa mu zdravotný stav zlepšil. Zdôraznil, že od doby, kedy mu bol priznaný požadovaný príspevok, nepodstúpil žiaden lekárske zákrok, ktorý by mu mohol zlepšiť jeho zdravotný stav, a preto je nepochopiteľné prečo bol zo strany žalovaného posúdený ako osoba, ktorá sa nepovažuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, keď v roku 2004 sa za takúto osobu považoval. Sťažovateľ namietal, že rozhodnutia žalovaného vydané v oboch stupňoch sú nedostatočne a neobjektívne odôvodnené, keďže od doby, kedy boli mu odobraté peňažné príspevky, nedošlo k žiadnemu operačnému zákroku, k zlepšeniu jeho stavu, ktoré skutočnosti by podmieňovali vydanie napadnutých rozhodnutí. V danej súvislosti opätovne poukázal na Prílohu č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. č. 12A, 12 c, č. 12 B2, 23B, č. 12 B2,27c. Súčasne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1So 10/2005 zo dňa 28. 03. 2006. Sťažovateľ vyslovil názor, že posudkový lekár pri vyhotovovaní lekárskeho posudku zrejme nebral do úvahy, akým spôsobom sa zmenil jeho život v porovnaní s predchádzajúcim stavom. Zdôraznil, že akákoľvek fyzická práca je vylúčená, keďže postihnutú končatinu má obmedzenú v pohybe a ohýbaní a pohybuje sa len za pomoci francúzskej barly, má tiež podstatne sťažené cestovanie autobusom a auto môže používať len s automatickou prevodovkou. Ďalej uviedol, že nové dôkazy predložené pred správnym súdom dopĺňajú mozaiku dôkazných prostriedkov, ktoré existovali už pred vydaním rozhodnutia žalovaného, pričom v kontexte jeho zdravotného stavu potvrdzujú, že sa u neho jedná o stav nemenný a trvalý, čo potvrdzuje jeho presvedčenie o neobjektívnosti posudkovej činnosti žalovaného. Sťažovateľ vyjadril pochybnosť o objektívnosti posudkových lekárov žalovaného aj z dôvodu ich možnej zaujatosti, nakoľko tí istí posudkoví lekári sú zamestnanci Fakultnej nemocnice Nitra, s ktorou vedie spor o náhradu nemajetkovej ujmy v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C 65/2020. Záverom vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia súdom, sťažovateľ vyslovil názor, že postup a následné rozhodnutie krajského súdu nevychádza zo správne a objektívne zisteného skutkového stavu a okolností, je vecne právne nesprávne, nepreskúmateľné, neobjektívne a rovnako aj jeho odôvodnenie je nepresvedčivé a nezrozumiteľné, výtýkajúc správne súdu, že neprihliadol na dôkazy, ktorých posúdenie je pre rozhodnutie o nároku sťažovateľa smerodajné, čím zapríčinil nepreskúmateľnosť napádaného rozhodnutia. Opätovne zdôraznil, že je nepochybné, že od doby, kedy bol považovaný za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, nenastali žiadne objektívne skutočnosti (lekárske zákrok, operácia, zlepšenie zdravotného stavu), ktoré by podmieňovali zníženie miery poruchy zdravia na 40%, ako aj že je pre neho nepochopiteľné prečo v roku 2004 splňal podmienky na priznanie požadovaných príspevkov a v roku 2015 už tieto podmienky nespĺňal.

9.Vo vzťahu k námietke, ktorou namietal odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu uvedenou v jeho odôvodnení, že ide o fakultatívny príspevok a právny nárok na jeho priznanie nevzniká. V danej súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžso 11/2012 z 13.0.2013, z ktorého jednoznačne vyplýva, že tak krajský súd, ako aj žalovaný sa nedostatočne vo svojich rozhodnutiach venovali podstatnej otázke, a to

prečo sťažovateľ v roku 2004 splňal podmienky na poskytnutie požadovaného príspevku a v roku 2015 už podmienky nespĺňal, keď jeho zdravotná dokumentácia ako aj dôkazy ním predložené v rámci konania svedčia o opaku.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril písomne podaním zo dňa 23.06.2022. Navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 459 SSP a § 461 SSP odmietol ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú ju zamietol.

11. V dôvodoch vyjadrenia žalovaný vyjadril názor, že zmysle § 439 ods. 3, písm. a/ a c/ SSP a § 440 ods.1, 2 SSP, ktoré ustanovenia citoval, sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť z dôvodov, ktoré Správny súdny poriadok vylúčil, keď kasačná sťažnosť len proti samotným dôvodom napadnutého rozhodnutia krajského súdu nie je prípustná. V danej súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky z 30.06.2003, sp.zn. 4Ads 23/2003. Ďalej žalovaný uviedol, že pokiaľ by kasačný súd považoval kasačnú sťažnosť sťažovateľa za prípustnú, odkazuje na svoje písomné a ústne vyjadrenia v predmetnej veci, nakoľko sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti uvádza totožné námietky, ktoré uviedol už počas súdneho konania a ku ktorým sa žalovaný dostatočne vyjadril. Tiež uviedol, že krajský súd vo veci riadne, dostatočne a spoľahlivo zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, výsledky vykonaného dokazovania správne právne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil, a preto postup a rozhodnutie správneho súdu je možné považovať za vecne správne a súladné so zákonom a s rozhodnutím kasačného súdu.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva. Podľa ust. § 101e ods. 1,2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

14. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/144/2021-272 zo dňa 23. marca 2022, ktorým krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/SOC/2015/9031/CHr zo dňa 14. 10. 2015 a č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/ SOC/2015/9037/CHr zo dňa 14. 10. 2015, ktorými žalovaný podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) zamietol odvolania žalobcu a potvrdil rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra č. NR1/OPPNK_ŽZPAPČ/SOC/2015/65813-0013 a č. NR1/OPPNK_ŽZPAPČ/SOC/2015/65814-0010. Uvedenými rozhodnutiami Úrad práce, sociálnych

vecí a rodiny Nitra žalobcovi nepriznal peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla a peňažný príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla.

15. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu.

16. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

17. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

18. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, napadnutých žalobou, vykonal náležite v zmysle platnej právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z. a v intenciách právneho názoru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vysloveného v rozsudku sp. zn. 10Sžsk/7/2019 zo dňa 27. októbra 2021, a svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver, aj riadne odôvodnil.

19. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a dospel k zhodnému záveru ako správny súd o nedôvodnosti žaloby. Kasačný súd v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Na zdôraznenie správnosti záverov správneho súdu kasačný súd uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

20. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

21. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

22. Zákon č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len "preukaz"), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len "parkovací preukaz") a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu. (Zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.) Cieľom úpravy uvedených právnych vzťahov je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom. (§ 1 ods.1,2 uvedeného zákona)

23. Kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len "kompenzácia") je zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov na kompenzáciu podľa uvedeného zákona alebo poskytovaním sociálnych služieb podľa osobitného predpisu. (zákon č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.) Za kompenzáciu sa na účely tohto zákona považuje aj osobitná starostlivosť podľa osobitného predpisu. (zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Sociálny dôsledok ťažkého

zdravotného postihnutia je znevýhodnenie, ktoré má fyzická osoba z dôvodu jej ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku, pohlavia a za rovnakých podmienok a ktoré nie je schopná z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia prekonať sama. Ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%. Funkčná porucha je nedostatok telesných schopností, zmyslových schopností alebo duševných schopností fyzickej osoby, ktorý z hľadiska predpokladaného vývoja zdravotného postihnutia bude trvať dlhšie ako 12 mesiacov. (§ 2 ods.1,2,3,4 zákona č. 447/2008 Z.z.)

24. V právnej úprave zákona č. 447/2008 Z.z. zákonodarca upravuje podmienky, na základe ktorých sa osobám s ťažkým zdravotným postihnutím priznáva kompenzácia sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia na zmiernenie alebo prekonanie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia poskytovaním peňažných príspevkov. Zákonodarca priznáva kompenzáciu na zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia v oblasti mobility a orientácie, komunikácie, zvýšených výdavkov, sebaobsluhy. (§§ 5 zákona č. 447/2008 Z. z) Jedným z druhov kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia je poskytnutie peňažného príspevku na kúpu motorového vozidla a na zvýšené výdavky súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, ak ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov.(§ 34, § 38 ods.1, písm. b/ bod. 2 zákona č. 447/2008 Z.z.) Účelom kompenzácie v tejto oblasti je zmierniť alebo prekonať znevýhodnenia v prístupe k veciam osobnej potreby a k stavbám podľa osobitného predpisu 9) a uľahčiť orientáciu a premiestňovanie sa. Znížená pohybová schopnosť a znížená orientačná schopnosť je obmedzená schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných funkcií, zmyslových funkcií alebo duševných funkcií.(§ 6 ods.1, veta druhá, ods.2) V oblasti zvýšených výdavkov sa kompenzujú zvýšené výdavky so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Účelom kompenzácie v oblasti zvýšených výdavkov je zmierniť dôsledky pravidelných zvýšených výdavkov spojených s ťažkým zdravotným postihnutím fyzickej osoby. (§ 8, ods.1, písm. b/ bod. 2, ods.2) Konanie o nároku fyzickej osoby na kompenzáciu sa začína na základe žiadosti, ktorého náležitostí zákonodarca stanoví v právnej úprave § 55 ods.3 tohto zákona. Zákonodarca konanie o žiadosti fyzickej osoby na kompenzáciu sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia zveril do právomoci úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (§ 52 zákona č. 447/2008 Z.z. v spojení s § 5 ods.7, písm. a/, bod 3) zákona č. 453/2003 Z.z.) (ďalej tiež úrad), ktorý v konaní postupuje v zmysle § 53 ods.1 zákona č. 447/2008 Z.z. podľa právnej úpravy ustanovenej v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok). Z právnej úpravy uvedeného zákona plynie pre úrad povinnosť v konaní postupovať v súčinnosti so žiadateľom, zistiť vo veci skutočný stav a za tým účelom vykonať dokazovanie v dostatočnom rozsahu, pričom dokazovanie vedie správny orgán, ktorý určuje rozsah dokazovania tak, aby bol naplnený účel konania, rozhoduje o tom, ktorý dôkaz vykoná a ktorý nepovažuje vykonať za potrebné, vykonané dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. Výsledky dokazovania musia byť premietnuté v administratívnom spise úradu a tvoria podklad pre vydanie rozhodnutia o žiadosti. Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku). Pokiaľ zákonodarca v zákone č. 447/2008 Z.z. ustanovuje, že príslušný orgán pri rozhodovaní o žiadosti fyzickej osoby na kompenzáciu jej zdravotného postihnutia vypracúva komplexný posudok na účely kompenzácie (§ 15 ods.1) a podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok (§ 55 ods.6), tento je dôležitým dôkazom, zo záverov ktorého úrad vychádza pri vydaní rozhodnutia vo veci, ktorý však správny orgán je povinný vyhodnocovať v súvislosti s ostatnými dôkazmi vykonanými v konaní. V zmysle § 15 ods.1 tohto zákona komplexný posudok na účely kompenzácie príslušný orgán vypracúva na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9. Podľa § 15 ods.4 tohto zákona posudok podľa odseku 1 (§ 15) príslušný orgán nevypracúva, ak miera funkčnej poruchy fyzickej osoby na základe lekárskeho posudku je menej ako 50%. Lekársky posudok je výsledkom lekárskej posudkovej činnosti. Obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho posudku je uvedený v prílohe č. 2. (§ 11

ods. 11) Správny orgán ani správny súd v procese súdneho prieskumu nemá oprávnenie preskúmavať posudok v medicínskom zistení a závere, avšak hodnotí, či posudok má zákonné náležitosti, či vychádzal z objektívnych lekárskeho nálezov predložených žiadateľom o kompenzáciu a či zistenia a závery z nich vyúsťujú v logickej zhode.

25. Skutkové zistenia v danej veci potvrdzujú, že žalobca dňa 17. 06. 2015 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra podal žiadosť o poskytnutie kompenzačného príspevku, ktorými okrem iného žiadal príspevok na kúpu motorového vozidla a príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla, ktorú odôvodnil tým, že má ťažkú chôdzu, pohybuje sa za pomoci ortopedickej pomôcky - francúzska barla a chodí do práce. So žiadosťami predložil lekárske nález zo dňa 17. 06. 2015, lekárske nález ortopéda zo dňa 15. 06. 2015 a cievného chirurga zo dňa 08. 06. 2015, ako aj zdravotnú dokumentáciu, ktorá tvorí prílohu posudkového spisu správneho orgánu prvého stupňa. Z predloženej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že u žalobcu sa jedná o poškodenie ľavého kolena a cieвне ochorenie. Posudkový lekár Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra dňa 16. 07. 2015, na základe žalobcom predloženej relevantnej zdravotnej dokumentácie, vypracoval v zmysle § 11 zákona č. 447/2008 Z. z. lekárske posudok č. 2015/66870 so záverom, že žalobca má stanovenú 40 % mieru funkčnej poruchy (ďalej len „MFP“), s vyjadrením v bode I., že sa nejedná o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra rozhodnutím zo dňa 29. 07. 2015 č. NR1/OPPŇK_ŤZPAPČ/SOC/2015/65814-0010 žalobcovi nepriznal peňažný príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla a rozhodnutím č. NR1/OPPŇK_ŤZPAPČ/SOC/2015/65813-0013 zo dňa 29.7.2015 mu nepriznal peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla, Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím zo dňa 14.10.2015 č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/SOC/2015/9031/CHr potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 29. 07. 2015 č. NR1/OPPŇK_ŤZPAPČ/SOC/2015/65814-0010, ktorým žalobcovi nebol priznaný peňažný príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla a rozhodnutím č. UPS/US1/SSVODPPKPC2/ SOC/2015/9037/CHr zo dňa 14. 10. 2015, žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 29. 07. 2015 č. NR1/OPPŇK_ŤZPAPČ/SOC/2015/65813-0010, ktorým žalobcovi nebol priznaný peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla. Podkladom pre rozhodovanie žalovaného bol lekárske posudok zo dňa 30.9.2015 č. UPS/US1/SSVOPPKPC/SOC/2015/9176, ktorým ako rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa prílohy 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. bol vyhodnotený pohybový a podporný aparát, obmedzenie pohyblivosti v jednom kolennom kĺbe ťažkého stupňa s určením miery funkčnej poruchy 40% podľa prílohy č. 3, časť XIIB.B2.27/c1 uvedeného zákona.

26. Vychádzajúc zo skutkových zistení daného prípadu a z vyššie citovanej právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z. kasačný súd konštatuje, že správny súd postupoval v súlade so zákonom, keď zákonnosť preskúmaných rozhodnutí žalovaného posudzoval na základe skutkových zistení v administratívnom konaní, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutých rozhodnutí žalovaného, keďže pre správny súd i keď v konaní o sociálnej žalobe nie je viazaný žalobnými dôvodmi(§ 203 ods.2 SSP) v konaní súdneho prieskumu je pre správny súd rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Skutkové zistenia potvrdili, že tak ako lekárske posudok posudkového lekára Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 16. 07. 2015, tak aj lekárske posudok posudkového lekára žalovaného zo dňa 30.9.2015 dospeli k zhodnému záveru ohľadne určenia miery funkčnej poruchy podľa prílohy č. 3 zákona a súčasne posudkoví lekári zhodne ako rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobcu vyhodnotili podľa prílohy 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. pohybový a podporný aparát, obmedzenie funkcie kolien ťažkého stupňa, jednostranne, s určením miery funkčnej poruchy 40% podľa prílohy č. 3, časť XIIB.B2.27/c1. Do výlučnej právomoci posudkového lekára patrí hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu posudzovaného žiadateľa kompenzačného príspevku, ako aj posudzovanie, či lekárske správy žiadateľom predložené sú dostatočné pre ustálenie záveru vo vzťahu k vyhodnoteniu zdravotného stavu žiadateľa, jeho zmien a rozsahu jeho zdravotného postihnutia odôvodňujúce priznanie alebo nepriznanie žiadaného kompenzačného príspevku, ako aj určenie miery funkčnej poruchy. Správne orgánu ako ani súdu neprináleží posudzovať správnosť lekárskeho posudkov z medicínskeho hľadiska. Kasačný súd zhodne ako správny súd v lekárskeho posudkoch, ktoré boli pokladom pre vydanie rozhodnutí správnych orgánov v oboch stupňoch, nezistil také vady, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť.

Kasačný súd z uvedených dôvodov ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, ktorou namietal, že správny súd nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že žalovaný rozhodol vo veci skutkovo a právne správne vychádzajúc s dostatočne zisteného stavu veci.

27. Kasačný súd nepovažoval za dôvodnú ani argumentáciu žalobcu, že existujú zásadné rozpory a chyby vyskytujúce sa v odbornom posudku, ktorý je podkladom stanovenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď lekárske posudky zo dňa 30.09.2015 reálne neodzrkadľujú poškodenie jeho zdravia, poukazom na predkladané dôkazy, z ktorých vyplýva, že jeho zdravotný stav je nemenný, a to lekárske nález zo dňa 18.02.2022 a výsluch ošetrojúceho lekára žalobcu I. K., C., majú za to, že na uvedené dôkazy mal správny súd prihliadnuť. Kasačný súd v lekárskech posudkoch posudkových lekárov, ktoré boli podkladom pre vydanie preskúmaných rozhodnutí, v predmetnej veci taktiež nezistil rozpory ani chyby, ktoré by podmienovali ich nesprávnosť, vychádzajúc zo skutkových zistení opísaných v tomto rozhodnutí v bode 4. Kasačný súd súhlasí s konštatáciou správneho súdu vo vzťahu k dôkazom predkladaných žalobcom a to lekárske nález zo dňa 18.02.2022 a výsluch ošetrojúceho lekára žalobcu I. K.R., C., ktorú dopĺňa. Uvedené dôkazy nemohli byť vykonané v administratívnom konaní, a preto ani správny súd nemôže v konaní súdneho prieskumu na ne prihliadať. Tieto dôkazy môžu byť však vykonané v novom konaní začatom na základe žiadosti žalobcu o priznanie kompenzačného príspevku.

28. Kasačný súd nemohol súhlasiť ani s argumentáciou žalobcu, že k zlepšeniu jeho zdravotného stavu nedošlo od doby, kedy mu bol priznaný požadovaný príspevok, a preto je nepochopiteľné prečo bol zo strany žalovaného posúdený ako osoba, ktorá sa nepovažuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, keď v roku 2004 sa za takúto osobu považoval. K uvedenému kasačný súd konštatuje. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa uvedenou námietkou žalobcu náležite zaoberal a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne vypořiadal. Kasačný súd sa so závermi správneho súdu v celom rozsahu stotožňuje, a preto v ostatnom poukazuje na zdôvodnenie predmetnej námietky žalobcu správnym súdom v bode 30 a nasl. napadnutého rozsudku.

29. Pokiaľ sťažovateľ vyjadril pochybnosť o objektívnosti posudkových lekárov žalovaného aj z dôvodu ich možnej zaujatosti, nakoľko tí istí posudkoví lekári sú zamestnanci Fakultnej nemocnice Nitra, s ktorou vedie spor o náhradu nemajetkovej ujmy v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C 65/2020, kasačný súd nemohol prihliadnuť na jeho tvrdenie, pretože z administratívneho konania nevyplýva, že by žalobca proti posudkovým lekárom vzniesol námietku a ani z kasačnej námietky nevyplývajú konkrétne dôvody neobjektívnosti posudkových lekárov vo vzťahu k súdному sporu žalobcu s nemocnicou.

30. Kasačný súd nesúhlasil ani s námietkou žalobcu, ktorou namietal, že správny súd sa odklonil od rozhodovacej praxe najvyššieho súdu poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžso 11/2012 z 13.0.2013. Z uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že správne orgány v uvedenom prípade vychádzali z iných skutkových zistení podmienujúcich vyslovenie ich záverov a následne záveru najvyššieho súdu v označenom rozhodnutí, ako v preskúmanej veci žalobcu, keďže v uvedenom prípade žiadateľovi nebol odňatý kompenzačný finančný príspevok na základe právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, proti ktorému bola právoplatne zamietnutá žaloba, teda na rozdiel od skutkových a právnych skutočností ako je to v preskúmanej veci žalobcu. V danej súvislosti kasačný súd súčasne upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 7Ssk/161/2022. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia najvyššieho správneho súdu vyplýva, že kasačný súd v kasačnom konaní posudzoval zákonnosť rozhodnutia správneho súdu okrem iného aj na základe otázky sťažovateľom opätovne nastolenej v kasačnej sťažnosti, z akého dôvodu bol sťažovateľovi priznaný kompenzačný príspevok do roku 2014 a nie je mu priznaný kompenzačný príspevok naďalej, keď jeho zdravotný stav je nemenný a teda chronický. K uvedenému v označenom rozhodnutí kasačný súd konštatoval: „Aj uvedenou námietkou žalobcu sa správny súd v konaní súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného, napadnutého žalobou, zaoberal a v odôvodnení rozsudku dal na ňu rozsiahle zdôvodnenie v bode 28 rozsudku, z ktorého je zrejmé, že žalobca poberal v minulosti príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s opotrebovaním šatstva, bielizne a obuvi na základe posúdenia jeho zdravotných postihnutí posúdených podľa časti

XII.B..2/14b prílohy č. 4, vtedy platného zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci, a k jeho odňatiu došlo na základe prehodnotenia zdravotného stavu u žalobcu po vykonanej operácii bedrového kĺbu. Žalobca napriek riadnemu poučeniu o prípustnosti podať opravný prostriedok proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/43/2014-46 zo dňa 25.03.2015, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba o preskúmanie rozhodnutia o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia od 01.10.2013, toto právo nevyužil a rozsudok tak nadobudol právoplatnosť.“

31.Vychádzajúc zo skutkových zistení a právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd dôvody, žalobcom vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal, že krajský súd porušil pri rozhodovaní zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§440 ods. 1 písm. h) SSP), vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybníť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

32.O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

33.Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.